

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1995 Julkaistu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995 N:o 1437—1442

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1437	Valtioneuvoston päätös kihlakuntajaosta annetun valtioneuvoston päätöksen 5 §:n muuttamisesta ...	3267
1438	Valtioneuvoston päätös kihlakuntien virastotyyppistä ja kielellisestä jaotuksesta annetun valtioneuvoston päätöksen 1 ja 3 §:n muuttamisesta	3268
1439	Valtioneuvoston päätös kihlakunnista annetun valtioneuvoston päätöksen 2 §:n muuttamisesta	3269
1440	Valtioneuvoston päätös huoltovarmuuden tavoitteista	3270
1441	Verohallituksen päätös vuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista	3273
1442	Verohallituksen päätös vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista	3278

N:o 1437

Valtioneuvoston päätös

kihlakuntajaosta annetun valtioneuvoston päätöksen 5 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1995

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä
muuttanut kihlakuntajaosta 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun valtioneuvoston päätöksen (1464/92) 5 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on 29 päivänä syyskuuta 1994 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (860/94), seuraavasti:

5 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996.

Tämä päätös tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1995.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1995

Ministeri *Jouni Backman*

Neuvotteleva virkamies Martti Jarkko

N:o 1438

Valtioneuvoston päätös**kihlakuntien virastotyyppistä ja kielellisestä jaotuksesta annetun valtioneuvoston päätöksen
1 ja 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1995

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä
muuttanut kihlakuntien virastotyyppistä ja kielellisestä jaotuksesta 14 päivänä huhtikuuta 1994 annetun valtioneuvoston päätöksen (281/94) 1 §:n 1 momentin ja 3 §:n 1 momentin, näistä 3 §:n 1 momentin sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä syyskuuta 1994 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (862/94), seuraavasti:

1 §

Erilliset virastot ovat kihlakunnissa, joihin kuuluvat Helsingin kaupunki, Hämeenlinnan kaupunki, Joensuun kaupunki, Jyväskylän kaupunki, Kotkan kaupunki, Kuopion kaupunki, Lahden kaupunki, Lappeenrannan kaupunki, Oulun kaupunki, Porin kaupunki, Tampereen kaupunki, Turun kaupunki ja Vaasan kaupunki.

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996.

Tämä päätös tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1995.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1995

Ministeri *Jouni Backman*

Neuvotteleva virkamies Martti Jarkko

N:o 1439

Valtioneuvoston päätös
kihlakunnista annetun valtioneuvoston päätöksen 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1995

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä
muuttanut kihlakunnista 25 päivänä syyskuuta 1986 annetun valtioneuvoston päätöksen (704/86) 2 §:n, sellaisena kuin se on 29 päivänä syyskuuta 1994 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (861/94), seuraavasti:

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1986 ja on voimassa 30 päivään marraskuuta 1996 saakka.

Tämä päätös tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1995.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1995

Ministeri *Jouni Backman*

Neuvotteleva virkamies Martti Jarkko

N:o 1440

Valtioneuvoston päätös huoltovarmuuden tavoitteista

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1995

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä päättänyt 18 päivänä joulukuuta 1992 huoltovarmuuden turvaamisesta annetun lain (1390/92) 2 §:n 2 momentin nojalla:

1. Huoltovarmuuden lähtökohdat

Yleistavoitteena on turvata kansallisiin toimenpiteisiin ja voimavaroihin perustuva itsenäinen huoltovarmuus. Kansallista huoltovarmuuden turvaamista täydentävät Euroopan unionissa toteutetut varautumistoimet, kansainvälisestä energiaohjelmasta tehty sopimus (SopS 115/91) sekä sopimus Suomen ja Ruotsin välisestä taloudellisesta yhteistyöstä kansainvälisissä kriisitilanteissa (SopS 107/92). Euroopan unionin kanssa käydään neuvotteluja kansallisen huoltovarmuuden turvaamiseksi tarvittavien toimenpiteiden käytöstä.

Huoltovarmuuden turvaamisessa varautumisen yleisenä lähtökohtana on 12 kuukautta kestävä valmiuslaissa (1080/91) tarkoitettu kriisitilanne, johon voi sisältyä puolustustilalaissa (1083/91) tarkoitettu puolustustila. Huoltovarmuuden kannalta keskeisin uhka on kriisitilanne, jossa Suomen mahdollisuus tuottaa tai hankkia ulkomailta huoltovarmuuden kannalta kriittisiä tavaroita ja palveluja on olennaisesti vaikeutunut.

2. Varautumisen tavoitteet

2.1. Elintarvikehuolto

Huoltovarmuuden perustana ylläpidetään riittävää kotimaista peruselintarvikkeiden tuotantoa Euroopan Unionin maatalouspoli-

tiikan puitteissa pyrkien vaikuttamaan siihen tämän mukaisesti.

Elintarvikehuolto varaudutaan turvaamaan kaikissa oloissa siten, että energiasisällöltään normaalitasoinen ravinnon saanti henkilöä kohti turvataan.

Tavoitteena on turvata elintarvikehuolto kahden heikon satokauden varalta.

Riittävä puhtaan veden saanti turvataan erilaisilla vesihuollon varautumistoimenpiteillä.

Suomen elintarvikehuollon erityisaseman johdosta pidetään varmuusvarastoissa viljaa, siemenviljaa sekä nurmikasvien siementä. Laatuominaisuuksiltaan suoraan ihmisravinnoksi soveltuvaa viljaa varastoidaan eri puolille maata vähintään vuoden tarve. Tämän lisäksi varastoidaan rehukäyttöön soveltuvaa viljaa kotimaisen viljatuotannon tasosta riippuen määrä, jolla varmistetaan väestön toimeentulon kannalta riittävä rehuhuolto poikkeusoloissa. Siemenviljaa tai laadultaan siemeneksi soveltuvaa viljaa pidetään varastoissa 80 000 tonnia ja nurmikasvien siementä 900 tonnia.

Muista elintarvikkeiden huoltoketjun edellyttämistä tuotantopanoksista pidetään maataloustuotannon ja elintarvikkeiden jalostuksen ja jakelun kannalta riittävät varmuusvarastot.

Elintarvikkeiden tuotantoa ja kulutusta

varaudutaan poikkeustilanteessa ohjaamaan säännöstely- ja muin toimenpitein siten, että tuotanto- ja kulutusrakenne voidaan tarvittaessa ohjata huoltovarmuuden kannalta taroituksenmukaisesti.

2.2. Energiahuolto

Energiahuollon toimivuus on välttämätöntä kaikkien yhteiskunnan toimintojen turvaamiseksi.

Energiahuollon turvaamisen perustana on Suomen yleinen energiapolitiikka, joka painottaa hajautettua, useisiin polttoaineisiin ja hankintalähteisiin perustuvaa energiantuotantoa sekä riittävää kotimaisuusastetta, jonka vuoksi kotimaisen energian tuotantoa ja käyttöä kehitetään.

Lämmön ja sähköenergian tuotantokapasiteetti sekä jakelu- ja siirtoverkosto varaudutaan ylläpitämään 12 kuukauden ajan perushuoltotasolla tilanteessa, jossa tuontitavaroita ei ole saatavissa.

Polttoainehuollon turvaamisessa otetaan huomioon Euroopan Unionin varautumistimet ja sopimus kansainvälisestä energiaohjelmasta (SopS 115/91). Maamme elinkeinorakenteen, pitkien kuljetusten, ilmasto-olosuhteiden ja maakaasuhuollon vuoksi sekä valmiuslain tarkoittamia kriisitilanteita varten pidetään varastoissa kivihiiltä, uraania ja öljytuotteita kansainvälisten sopimusvelvoitteiden lisäksi.

Tavoitteena on turvata tuontipolttoaineiden riittävyys tasolla, joka vastaa seitsemän kuukauden keskimääristä kotimaista kulutusta.

Valtion varmuusvarastoissa pidetään öljytuotteita keskimäärin 4 kuukauden öljyenergian ja maakaasun yhteenlaskettua normaalkulutusta vastaava määrä.

Energian tuotantoa ja kulutusta varaudutaan ohjaamaan kriisitilanteessa säännöstely- ja muin toimenpitein huoltovarmuuden kannalta taroituksenmukaisesti.

2.3. Kuljetus-, varastointi- ja jakelujärjestelmät

Kuljetus-, varastointi- ja jakelujärjestelmien riittävä toimintakyky varmistetaan kriisitilanteiden varalta.

Pääpaino on merikuljetusten turvaamisessa. Ulkomaankaupan kuljetusten turvaami-

seksi ylläpidetään riittävää Suomessa rekisteröityä jäävähvisteista aluskalustoa. Satamien tekniset toiminnot ja alushuolto varmistetaan 12 kuukauden ajaksi normaaliaikaisella tasolla.

Maa- ja ilmakuljetusten huoltovarmuus turvataan 4–6 kuukauden normaalikulutusta vastaavalle tasolle. Elintarvike- ja energiahuollon vaatimat kuljetukset varmistetaan 12 kuukauden ajaksi. Turvattavat toiminnot ovat jakelun kannalta keskeiset varastot ja terminaalit, lentoasemien tekniset toiminnot ja rahtiterminaalit sekä hyötyajoneuvojen korjaus ja varaosahuolto.

Kuljetuksia varaudutaan ohjaamaan kriisitilanteissa säännöstely- ja muin toimenpitein siten, että tärkeimmät kuljetustarpeet turvataan.

2.4. Yhteiskunnan tekniset järjestelmät

Viestinnän, tiedotuksen ja hallinnon teknisten perusjärjestelmien toimivuus on välttämätöntä koko yhteiskunnan toimintakyvyn kannalta.

Tekniset järjestelmät varaudutaan ylläpitämään poikkeusoloissa jatkuvasti toimintakykyisenä kunkin ministeriön tarkemmin määrittämällä perushuoltotasolla.

Tärkeimpien teknisten järjestelmien huoltovarmuus varmistetaan perushuoltotasolla 12 kuukauden ajaksi tilanteessa, jossa tuontitavaroita ei ole saatavissa. Turvattavat toiminnot ovat puhelintoimi, datasiirto, telekopipalvelut, päivittäistä uutisvälitystä hoitava painoviestintä, yleisradiotoiminta, atk-palvelujärjestelmät, voimahuollon siirto- ja jakelujärjestelmät, maksuvälinehuolto ja rahaliikenne sekä tietotekniikan korjaus-, huolto- ja tukitoiminta.

Yhteiskunnan infrastruktuurille välttämättömien sähköteknisen ja elektroniikkateollisuuden tuotteiden saatavuudesta huolehditaan.

2.5. Terveysturvallisuus

Terveysturvallisuudessa varaudutaan ylläpitämään normaaliaikaista laajuutta vastaava palvelutuotanto 12 kuukauden ajan. Palvelun taso sopeutetaan kotimaisten resurssien mukaan ottaen huomioon puolustustilasta aiheutuvat erityistarpeet (kenttälääkintä).

Lääkehuollon turvaamiseksi tarkoitettujen varastojen kattavuutta lisätään ankarimpien kriisitilanteiden edellyttämällä tuotteilla.

Sairaanhoitolaitoksilla tulee olla erikseen säädettyjen lääkkeiden lisäksi keskeisiä lääkintämateriaaleja kuuden kuukauden normaalikulutusta vastaava määrä.

Hoidon kannalta keskeisten laitteiden huolto ja varaosat turvataan palvelutuotannon tavoitteen mukaan.

2.6. Sotilaallista maanpuolustusta tukeva teollisuustuotanto ja korjaustoiminta

Sotilaallisen puolustusvalmiuden kannalta välttämätöntä perusteellisuutta ylläpidetään ja kehitetään. Kotimaisen puolustusväline-teollisuuden toimintaedellytykset turvataan ja edistetään alan osallistumista kansainväliseen työnjakoon. Kriittisiä materiaaleja pidetään varmuusvarastoissa siten, että ne mahdollistavat kriisitilanteessa keskeisimmän materiaalin hyväksytyjen hankintatavoitteiden toteuttamisen.

Puolustusvoimien tärkeimpien massakulutusmateriaalien tuotantokapasiteettia ylläpidetään normaaliaikoina ottaen huomioon puolustustilan edellyttämät tarpeet. Keskeisin toimiala on ampumatarvikehuolto.

Kestokulutusmateriaalin osalta säilytetään

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1995

arvioitua puolustustilan edellyttämää tarvetta vastaava määrä korjauskapasiteettia ja pidetään riittäviä varaosavarastoja.

Korkean teknologian tuotteissa ylläpidetään teollista kapasiteettia sekä tutkimus- ja kehitystoimintaa.

3. Toimeenpano ja rahoitus

Huoltovarmuuden turvaaminen perustuu tämän päätöksen voimaan tullessa voimassa olevaan lainsäädäntöön, organisaatioihin ja rahoitukseen. Päätöksessä esitettyjen tavoitteiden toteuttaminen edellyttää nykyisen huoltovarmuusmaksujärjestelmän kehittämistä ja monipuolistamista.

Viranomaisten tulee seurata Euroopan unionin jäsenyyden vaikutusta huoltovarmuuteen.

Tarkemmat ohjeet tämän päätöksen soveltamisesta antaa kukin ministeriö hallinnonalallaan. Maksuvälinehuollon ja rahaliikenteen osalta varautumista ohjaa Suomen Pankki.

4. Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Apulaisosastopäällikkö *Erkki Palmqvist*

N:o 1441

Verohallituksen päätös**vuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista**

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1995

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 64 §:n nojalla määrännyt:

1 §
Työnantajalta saadut luontoisedut on vuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa arvioitava seuraavien perusteiden mukaan:

Asuntoetu ja sähkön käyttöoikeus

2 §
Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot ovat keskuslämmitysasunnoissa seuraavat:

a) Pääkaupunkiseutu (Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa)

Asunto valmistunut:	Edun arvo mk/kk
ennen vuotta 1984	290 mk + 28,50 mk neliömetriltä
vuosina 1984—1991	300 mk + 34,40 mk neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	300 mk + 35,20 mk neliömetriltä

b) Muu Suomi

Asunto valmistunut:	Edun arvo mk/kk
ennen vuotta 1961	240 mk + 22,00 mk neliömetriltä
vuosina 1961—1975	260 mk + 22,20 mk neliömetriltä
vuosina 1976—1983	260 mk + 23,40 mk neliömetriltä
vuosina 1984—1991	260 mk + 29,30 mk neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	260 mk + 31,10 mk neliömetriltä

Laissa aravavuokra-asuntojen ja aravavuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksumisen lunastamisesta (1190/93) tarkoitettujen asuntojen luontoisetuarvo on 1 momentista poiketen

enintään asunnosta perittävän vuokran määrä.

3 §

Asunnon valmistumisvuotena pidetään rakennuksen valmistumisvuotta. Jos rakennus on kokonaisuudessaan peruskorjattu, valmistumisvuotena pidetään rakennuksen korjausvuotta.

4 §

Jos verovelvollinen vastaa itse lämmityskustannuksista keskuslämmitysasunnossa, 2 §:ssä tarkoitettua edun arvoa vähennetään 4,30 mk neliömetriltä kuukaudessa.

5 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvo uunilämmitysasunnossa on 13,10 mk neliömetriltä kuukaudessa. Jos verovelvollinen vastaa itse lämmityskustannuksista, edun arvo on 9,10 mk neliömetriltä kuukaudessa.

6 §

Asuntoetuun liittyvän rajoittamattoman sähkönkäyttöoikeuden arvo on 1,80 mk neliömetriltä kuukaudessa. Edun arvo ei sisällä asunnon lämmitystä sähköllä.

Sähkölämmitteinen asunto rinnastetaan asuntoedun arvoa määrittäessä keskuslämmitysasuntoon.

7 §

Asuntoedun raha-arvo yhteishuoneessa lämpöineen ja valoineen on keskuslämmityshuoneessa 385,00 mk kuukaudessa. Uunilämmityshuoneessa edun raha-arvo on 130,00 mk kuukaudessa.

8 §

Asuntoedun raha-arvoa laskettaessa luetaan asunnon pinta-alaan varsinaiset asuinhuoneet ja verovelvollisen tai hänen perheensä asumiin liittyvät rakennustilat kuten sauna, uimaallas ja askartelutilat. Autotallia ei lueta asunnon pinta-alaan.

Ennen vuotta 1961 valmistuneessa asunnossa luetaan asunnon pinta-alaan asuntoedun raha-arvoa laskettaessa 150 neliömetriä ylittävältä osalta puolet 1 momentissa tarkoitetuista tiloista.

9 §

Jos asuntojen vuokratason on todettu kunnassa olevan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoi-

tettuja asuntoedun arvoja alhaisemman, voidaan näitä arvoja yleisesti kunnassa alentaa, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Vastaavasti voidaan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja tai niiden tämän pykälän 1 momentin mukaisesti muutettuja arvoja alentaa asunnon kunnassa olevan sijaintipaikan perusteella, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Autotallietu

10 §

Lämmitetyn autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 245,00 mk ja muun Suomen alueella 165,00 mk kuukaudessa. Kylmän autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 165,00 mk ja muun Suomen alueella 125,00 mk kuukaudessa.

Ravintoetu

11 §

Ravintoedun arvo on 22,00 mk aterian kohden, jos edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrä on vähintään 22,00 mk ja enintään 35,00 mk. Jos välittömien kustannusten määrä alittaa 22,00 mk tai ylittää 35,00 mk, edun arvona pidetään välittömien kustannusten määrää.

12 §

Välittömiä kustannuksia ovat aterian valmistuksessa käytetyt raaka-aineet sekä aterian valmistus- ja tarjoilupalkat sosiaalikustannuksineen. Jos työnantaja on sopinut ravitsemisliikkeen kanssa työpaikkaruokailun järjestämisestä, välittöminä kustannuksina pidetään työnantajan aterialta ravitsemisliikelle suorittamaa määrää.

Välittöminä kustannuksina ei pidetä aterian kuljettamisesta ruokailupaikalle aiheutuneita kustannuksia.

Verovelvollisen työnantajalle aterialta suoritamaa korvausta ei oteta huomioon välittömien kustannusten määrää laskettaessa, vaan se vähennetään ravintoedun raha-arvosta.

13 §

Sairaalan, koulun, päiväkodin tai muun vastaavan laitoksen henkilökuntaan kuuluvan lai-

tosruokailun yhteydessä saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 16,50 mk ateriaa kohden.

Hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 18,70 mk ateriaa kohden.

14 §

Enintään 35,00 markan nimellisarvoisen, useampaan kuin kahteen ruokailupaikkaan kelpaavan ruokailulipukkeen muodossa saadun edun arvo on 75 % ruokailulipukkeen nimellisarvosta, kuitenkin vähintään 22,00 mk. Nimellisarvoltaan yli 35,00 markan ruokailulipuke arvostetaan nimellisarvoonsa.

Ruokailulipukkeen arvostaminen 1 momentin mukaisesti 75 prosenttiin nimellisarvostaan edellyttää, että sitä voidaan käyttää ainoastaan ateriointiin eikä sitä vastaan saa rahaa, elintarvikkeita tai muita hyödykkeitä. Muussa tapauksessa lipuke arvostetaan nimellisarvoonsa. Verovelvolliselle voidaan antaa edellä mainitulla tavalla arvostettuna vain yksi lipuke sellaista tosiasiallista kotimaan työssäolopäivää kohden, jona työpaikkaruokailua vastaavaa ateriaa ei ole työnantajan toimesta muulla tavoin järjestetty.

Täysihoitoetu

15 §

Asunnon, ravinnon, valon ja lämmön sisältävän edun arvo on 1 650,00 mk kuukaudessa yhdessä huoneessa sekä 1 550,00 mk kuukaudessa yhteishuoneessa.

16 §

Merimiespalveluksessa olevan henkilön merimiehenä saaman luontoisedun raha-arvo on

44,00 mk päivää kohden tai enintään 990,00 mk kuukaudessa.

Autoetu

17 §

Jos verovelvollinen tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa, verovelvollisen saama etu katsotaan autoeduksi. Autoedun arvo vahvistetaan auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönottovuoden (ensirekisteröinti Suomessa) perusteella eri ikäryhmissä seuraavasti:

a) Ikäryhmä A (vuosina 1993—1995 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,8 % auton uushankintahinnasta lisättynä 1 150 markalla tai 77 pennillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,7 % auton uushankintahinnasta lisättynä 500 markalla tai 33 pennillä kilometriltä.

b) Ikäryhmä B (vuonna 1992 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,5 % auton uushankintahinnasta lisättynä 1 150 markalla tai 77 pennillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättynä 500 markalla tai 33 pennillä kilometriltä.

Ikäryhmissä A ja B perusarvolla tarkoitetaan auton uushankintahinnasta laskettua prosenttiosuutta.

c) Ikäryhmä C (ennen vuotta 1992 käyttöönotetut autot)

	Kuukausi- kohtainen arvo	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo	
		perus- arvo	kilomet- rikohtainen arvo + p/km
	mk/kk	mk/kk	
I autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 1300 cm ³			
— vapaa autoetu	1 730	550	79
— auton käyttöetu	1 170	550	41

	Kuukausi- kohtainen arvo	Ajopäiväkirjan tai muun vero- velvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo	
		perus- arvo	kilomet- rikohtainen arvo + p/km
	mk/kk	mk/kk	
II autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 1600 cm ³			
— vapaa autoetu	2 060	720	89
— auton käyttöetu	1 420	720	47
III autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 2000 cm ³			
— vapaa autoetu	2 700	1 040	111
— auton käyttöetu	2 000	1 040	64
IV autoluokka, moottorin iskutilavuus yli 2000 cm ³			
— vapaa autoetu	3 400	1 380	135
— auton käyttöetu	2 560	1 380	79

Kilometrikohtaisen arvon käyttäminen edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä autolla ajetuista kilometrimääristä.

alennuksen, lisävarusteiden arvona käytetään niiden yleistä ohjevähittäishintaa.

18 §

Jos luontoisetautolla ajettujen työajojen määrä on kalenterivuoden aikana yli 30 000 kilometriä, edun perusarvo on 80 prosenttia edellä 17 §:ssä tarkoitetusta perusarvosta.

19 §

Ikäryhmissä A ja B edun perusarvoa laskettaessa uushankintahinnalla tarkoitetaan automallin maahantuojaan tai sen puuttuessa tukku-kaupan ilmoittamaa auton käyttöönottokauden alussa voimassa ollutta automallin yleistä ohjevähittäismyyntihintaa vähennettynä 20 000 markalla. Saatu arvo pyöristetään lähinnä alempaan 50 markkaan.

20 §

Ikäryhmissä A ja B autoon hankitut lisävarusteet tavanomaisia talvipyöriä ja autopuhelinta lukuunottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrättäessä.

Lisävarusteiden arvo lisätään auton uushankintahintaan siltä osin kuin niiden arvo ylittää 4 000 mk. Jos työnantajan lisävarusteista saama alennus ylittää tavanomaisen käteis- tms.

21 §

Ikäryhmään C kuuluvien autojen luokka määräytyy yksinomaan moottorin iskutilavuuden perusteella.

22 §

Vapaa autoetu on kysymyksessä, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset. Auton käyttöetu on kysymyksessä, kun verovelvollinen suorittaa itse ainakin auton polttoainekulut. Verovelvollisen auton kustannuksista työnantajalle suorittama korvaus vähennetään vapaan autoedun tai auton käyttöedun raha-arvosta.

23 §

Autoetua vahvistettaessa luetaan yksityisajoihin myös auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

24 §

Autoedun raha-arvoa on korotettava 1 900,00 markalla kuukaudessa tai 127 pennillä kilometriä kohden, jos auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

25 §

Edellä 17 §:ssä tarkoitetusta ajopäiväkirjasta

on käytävä ilmi autolla verovuonna päivittäin ajettu kilometrimäärä.

Autolla ajetuista työajoista on ajopäiväkirjaan merkittävä päivittäin seuraavat tiedot:

- ajon alkamis- ja päättymisajankohta,
- ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti,
- matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä,
- matkan pituus,
- ajon tarkoitus ja
- auton käyttäjä.

Työnantajan verovelvolliselle kustantaman matkapuhelimen luontoisetuarvo on 100,00 mk kuukaudessa.

Käyvän arvon soveltaminen

27 §

Sellaisen edun raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on tämän päätöksen mukaista raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää arvoa.

Puhelinetu

26 §

Työnantajan verovelvollisen kotiin kustantamasta puhelimesta muodostuvan puhelinedun raha-arvo on 140,00 mk kuukaudessa.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1995

Voimaantulo

28 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996 ja sitä sovelletaan vuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa.

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja *Merja Hartikka-Simula*

N:o 1442

Verohallituksen päätös**vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista**

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1995

Verohallitus on 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 4 §:n 4 momentin sellaisena kuin se on 16 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1215/94) ja 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 64 §:n nojalla määrännyt:

1 §

Työnantajalta saadut luontoisedut on arvioitava seuraavien perusteiden mukaan:

Asuntoetu ja sähkön käyttöoikeus

2 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot ovat keskuslämmitysasunnoissa seuraavat:

a) Pääkaupunkiseutu (Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa)

Asunto valmistunut:	Edun arvo mk/kk
ennen vuotta 1984	310 mk + 30,00 mk neliömetriltä
vuosina 1984—1991	320 mk + 34,40 mk neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	320 mk + 35,20 mk neliömetriltä

b) Muu Suomi

Asunto valmistunut:	Edun arvo mk/kk
ennen vuotta 1976	260 mk + 22,40 mk neliömetriltä
vuosina 1976—1983	270 mk + 23,40 mk neliömetriltä
vuosina 1984—1991	270 mk + 29,90 mk neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	270 mk + 31,10 mk neliömetriltä

Laissa aravavuokra-asuntojen ja aravavuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omakslunastamisesta (1190/93) tarkoitettujen asuntojen luontoisetuarvo on 1 momentista poiketen enintään asunnosta perittävän vuokran määrä.

3 §

Asunnon valmistumisvuotena pidetään rakennuksen valmistumisvuotta. Jos rakennus on kokonaisuudessaan peruskorjattu, valmistumisvuotena pidetään rakennuksen korjausvuotta.

4 §

Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista keskuslämmitysasunnossa, 2 §:ssä tarkoitettua edun arvoa vähennetään 4,30 mk neliömetriltä kuukaudessa.

5 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvo uunilämmitysasunnossa on 13,30 mk neliömetriltä kuukaudessa. Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista, edun arvo on 9,20 mk neliömetriltä kuukaudessa.

6 §

Asuntoetuun liittyvän rajoittamattoman sähkökäyttöoikeuden arvo on 2,00 mk neliömetriltä kuukaudessa. Edun arvo ei sisällä asunnon lämmitystä sähköllä.

Sähkölämmitteinen asunto rinnastetaan asuntoedun arvoa määrittäessä keskuslämmitysasuntoon.

7 §

Asuntoedun raha-arvo yhteishuoneessa lämpöineen ja valoineen on keskuslämmityshuoneessa 385,00 mk kuukaudessa. Uunilämmityshuoneessa edun raha-arvo on 135,00 mk kuukaudessa.

8 §

Asuntoedun raha-arvoa laskettaessa luetaan asunnon pinta-alaan varsinaiset asuinhuoneet ja palkansaajan tai hänen perheensä asumiseen liittyvät rakennustilat kuten sauna, uima-allas ja askartelutilat. Autotallia ei lueta asunnon pinta-alaan.

Ennen vuotta 1961 valmistuneessa asunnossa luetaan asunnon pinta-alaan asuntoedun raha-arvoa laskettaessa 150 neliömetriä ylittävältä osalta puolet 1 momentissa tarkoitetuista tiloista.

9 §

Jos asuntojen vuokratason on todettu kunnassa olevan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja alhaisemman, voidaan näitä arvoja yleisesti kunnassa alentaa, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Vastaavasti voidaan edellä 2 §:n 1 momentis-

sa tarkoitettuja asuntoedun arvoja tai niiden tämän pykälän 1 momentin mukaisesti muutettuja arvoja alentaa asunnon kunnassa olevan sijaintipaikan perusteella, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Autotallietu

10 §

Lämmitetyn autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 245,00 mk ja muun Suomen alueella 165,00 mk kuukaudessa. Kylmän autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 165,00 mk ja muun Suomen alueella 125,00 mk kuukaudessa.

Ravintoetu

11 §

Ravintoedun arvo on 22,50 mk ateriala kohden, jos edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrä on vähintään 22,50 mk ja enintään 37,00 mk. Jos välittömien kustannusten määrä alittaa 22,50 mk tai ylittää 37,00 mk, edun arvona pidetään välittömien kustannusten määrää.

12 §

Välittömiä kustannuksia ovat aterian valmistuksessa käytetyt raaka-aineet sekä aterian valmistus- ja tarjoilupalkat sosiaalikustannuksineen. Jos työnantaja on sopinut ravitsemisliikkeen kanssa työpaikkaruokailun järjestämisestä, välittöminä kustannuksina pidetään työnantajan ateriala ravitsemisliikkeelle suorittamaa määrää.

Välittöminä kustannuksina ei pidetä aterian kuljettamisesta ruokailupaikalle aiheutuneita kustannuksia.

Palkansaajan työnantajalle ateriala suorittamaa korvausta ei oteta huomioon välittömien kustannusten määrää laskettaessa, vaan se vähennetään ravintoedun raha-arvosta.

13 §

Sairaalan, koulun, päiväkodin tai muun vastaavan laitoksen henkilökuntaan kuuluvan laitospaikailun yhteydessä saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 16,90 mk ateriala kohden. Opettajan oppilaspäiväkodin valvonnan yhteydessä saaman ravintoedun arvo on 14,60 mk ateriala kohden.

Hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 19,20 mk ateriaa kohden.

14 §

Enintään 37,00 markan nimellisarvoisen, useampaan kuin kahteen ruokailupaikkaan kelpaavan ruokailulipukkeen muodossa saadun edun arvo on 75 % ruokailulipukkeen nimellisarvosta, kuitenkin vähintään 22,50 mk. Nimellisarvoltaan yli 37,00 markan ruokailulipuke arvostetaan nimellisarvoonsa.

Ruokailulipukkeen arvostaminen 1 momentin mukaisesti 75 prosenttiin nimellisarvostaan edellyttää, että sitä voidaan käyttää ainoastaan ateriointiin eikä sitä vastaan saa rahaa, elintarvikkeita tai muita hyödykkeitä. Muussa tapauksessa lipuke arvostetaan nimellisarvoonsa. Palkansaajalle voidaan antaa edellä mainitulla tavalla arvostettuna vain yksi lipuke sellaista tosiasiallista kotimaan työssäolopäivää kohden, jona työpaikkaruokailua vastaavaa ateriaa ei ole työnantajan toimesta muulla tavoin järjestetty.

Täysihoitoetu

15 §

Asunnon, ravinnon, valon ja lämmön sisältyvän edun arvo on 1 680,00 mk kuukaudessa yhdessä huoneessa sekä 1 580,00 mk kuukaudessa yhteishuoneessa.

16 §

Merimiespalveluksessa olevan henkilön merimiehenä saaman luontoisedun raha-arvo on

45,00 mk päivää kohden tai enintään 1 012,00 mk kuukaudessa.

Autoetu

17 §

Jos palkansaaja tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa, verovelvollisen saama etu katsotaan autoeduksi. Autoedun arvo vahvistetaan auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönottovuoden perusteella eri ikäryhmissä seuraavasti:

a) Ikäryhmä A (vuosina 1994—1996 käytöön otetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,7 % auton uushankintahinnasta lisättynä 1 200 markalla tai 80 pennillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,7 % auton uushankintahinnasta lisättynä 500 markalla tai 33 pennillä kilometriltä.

b) Ikäryhmä B (vuosina 1992—1993 käytöön otetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättynä 1 200 markalla tai 80 pennillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättynä 500 markalla tai 33 pennillä kilometriltä.

Ikäryhmissä A ja B perusarvolla tarkoitetaan auton uushankintahinnasta laskettua prosenttiosuutta.

c) Ikäryhmä C (ennen vuotta 1992 käytöön otetut autot)

	Kuukausi- kohtainen arvo	Ajopäiväkirjan tai muun palkansaajan tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo	
		perus- arvo	kilomet- rikohtainen arvo + p/km
	mk/kk	mk/kk	
I autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 1300 cm ³			
— vapaa autoetu	1 850	620	82
— auton käyttöetu	1 250	620	42

	Kuukausi- kohtainen arvo	Ajopäiväkirjan tai muun palkansaajan tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo	
	mk/kk	perus- arvo mk/kk	kilomet- rikohtainen arvo + p/km
II autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 1600 cm ³			
— vapaa autoetu	2 170	750	92
— auton käyttöetu	1 510	750	48
III autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 2000 cm ³			
— vapaa autoetu	2 840	1 100	116
— auton käyttöetu	2 120	1 100	68
IV autoluokka, moottorin iskutilavuus yli 2000 cm ³			
— vapaa autoetu	3 540	1 420	140
— auton käyttöetu	2 700	1 420	84

Kilometrikohtaisen arvon käyttäminen edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä autolla ajetuista kilometrimääristä.

alennuksen, lisävarusteiden arvona käytetään niiden yleistä ohjevähittäishintaa.

18 §

Jos luontoisetautolla ajettujen työajojen määrä on kalenterivuoden aikana yli 30 000 kilometriä, edun perusarvo on 80 prosenttia edellä 17 §:ssä tarkoitetusta perusarvosta.

19 §

Ikäryhmissä A ja B edun perusarvoa laskettaessa uushankintahinnalla tarkoitetaan automallin maahantuojaan tai sen puuttuessa tukku-kaupan ilmoittamaa auton käyttöönottokauden alussa voimassa ollutta automallin yleistä ohjevähittäismyyntihintaa vähennettynä 20 000 markalla. Saatu arvo pyöristetään lähinnä alempaan 50 markkaan.

20 §

Ikäryhmissä A ja B autoon hankitut lisävarusteet tavanomaisia talvipyöriä ja autopuhelinta lukuunottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrättäessä.

Lisävarusteiden arvo lisätään auton uushankintahintaan siltä osin kuin niiden arvo ylittää 4 000 mk. Jos työnantajan lisävarusteista saama alennus ylittää tavanomaisen käteis- tms.

21 §

Ikäryhmään C kuuluvien autojen luokka määräytyy yksinomaan moottorin iskutilavuuden perusteella.

22 §

Vapaa autoetu on kysymyksessä, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset. Auton käyttöetu on kysymyksessä, kun palkansaaja suorittaa itse ainakin auton polttoainekulut. Palkansaajan auton kustannuksista työnantajalle suorittama korvaus vähennetään vapaan autoedun tai auton käyttöedun raha-arvosta.

23 §

Autoetua vahvistettaessa luetaan yksityisajoihin myös auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

24 §

Autoedun raha-arvoa on korotettava 1 900,00 markalla kuukaudessa tai 127 pennillä kilometriä kohden, jos auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

25 §

Edellä 17 §:ssä tarkoitetusta ajopäiväkirjasta

N:o 1442

on käytävä ilmi autolla verovuonna päivittäin ajettu kilometrimäärä.

Autolla ajetuista työajoista on ajopäiväkirjaan merkittävä päivittäin seuraavat tiedot:

- ajon alkamis- ja päättymisajankohta,
- ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti,
- matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä,
- matkan pituus,
- ajon tarkoitus ja
- auton käyttäjä.

Työnantajan palkansaajalle kustantaman matkapuhelimen luontoiseturvo on 100,00 mk kuukaudessa.

Käyvän arvon soveltaminen

27 §

Sellaisen edun raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on tämän päätöksen mukaista raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää arvoa.

Puhelinetu

26 §

Työnantajan palkansaajan kotiin kustantamasta puhelimesta muodostuvan puhelinedun raha-arvo on 140,00 mk kuukaudessa.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1995

Voimaantulo

28 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996 ja sitä sovelletaan toimitettaessa ennakonpidätystä vuonna 1996 ja vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja *Merja Hartikka-Simula*